

Petr Kulda - scénář

Petr Kulda se narodil 22. července 1957 v Ostravě, ale s rodiči se v září téhož roku přestěhovali do Ústí nad Orlicí, kde žije dodnes.

Na své dětství vzpomíná velmi rád, a to hlavně díky krásným vzpomínkám z Ústí nad Orlicí, kde do začátku 60. let byly parky a hodně zeleně. Na základní školu chodil Petr Kulda na "Štěpku". Zde byl kvůli své mladické neposlušnosti často velmi trestán, avšak i přes lumpárny měl na základní škole vynikající prospěch.

Petr Kulda vyprávěl i o tom, jak na základní škole s kamarády kouřili a jak také rychle přestali.

"A paní učitelka nevěděla až tak přesně, co s námi. Tak na nás povolala esembáka. A to nemělo chybu, protože jsme se učili, teď někdo zaklepal. Paní učitelka řekla: "Motl, Kluda ven!" Tak jsme šli ven a tam byl esembák. A my jsme k němu přišli, to jsme ještě nevěděli. On vytáhl cigarety takhle z kapsy a nabízel jako, jestli si dáme. No tak jsme sáhli že bychom si dali. No a už jsme jednu měli. Ten nás tak rozebral, že opravdu jsem dostal strach."

Srpnové dny roku 1968 trávil Petr s babičkou v Ostravici na úpatí Lysé Hory.

"No a teď jsme se ráno probudili a přišla, no spíš přiběhla paní Burdová, což byla paní sousedka, která nám tam nosila mléko a pomáhala. A povídala: "Paní Kuldová. Paní Kuldová. Okupanti!""

Celé tato událost byla pro něho velice šokující a emotivní.

"Že jedeš po vlastní zemi a teď tady tanky a OTčka, teď nějaký takový divný se samopalama že jo. No hrozně špatný pocit to byl. Ale hlavně jako docela šok."

Od sedmé do deváté třídy chodil na "chlapajdu", neboli dnešní gymnázium. Do gymnázia chodil do stejné budovy jako na základní školu, jen o dvě patra výše. Protože se Petr výborně učil, byl přijat na České vysoké učení technické, obor architektura. V Praze se mu ale nelíbilo, neměl zde příliš přátel, a proto se hned po studiu vrátil do Ústí nad Orlicí, za což je dodnes rád.

V roce 1989 byl během listopadových a polistopadových událostí velmi aktivní.

"Pak jsem tam pobýval asi tři měsíce, skoro více než v práci. Takže bylo to takový spontánní a zas jako tenkrát v Ústí takzvanou revoluci dělali čtyři lidi a já jsem byl jeden z nich, ale zdaleka ne ten nejdůležitější."

Z polistopadového vývoje byl tak trochu zklamaný a vrátil se tak naprosto k práci architekta. Mezi významné architektonické návrhy pana Petra Kuldý patří například hotel Korado v České Třebové.

"Vždycky by mohlo být ještě hůře, lépe už bylo." Takové optimistické, ale říkám, kdybych mohl, tak: "Přátele jsou příbuzní, které si vybíráme sami." Nad tím bych se zamyslel."